

Íslendingar taka ferðavinnuna í álvara

Íslenska ferðaráðið fær tíggjutals milli-ónir til lýsingarherferðir. Úrlsitið sæst aftur í stórum vøkstri í ferðafólkatalinum, sum vitjar Ísland

FERÐAVINNA

Edvard Joensen

Reykjavík: Íslendingar gera nógv burtur úr ferðavinnuni, sum er ein vaksandi inntøka hjá landinum, sigur Magnus Oddsson, stjóri á Íslenska ferðaráðnum.

Hann greiðir frá, at íslenska stjórnin sær møguleikar í ferðavinnuni, og at ferðaráðið síðan september 2001 hevur fingið umleið 80 milliónir danskar krónur í stuðuli til lýsingarherferðir og til á annan hátt at menna ferðavinnuna í Íslandi.

– Hetta hevur givið úrslit, sigur Magnus Oddson. Vit hava merkt øking í ferðafólkatalinum her seinnu árinu. Fyrra hálvár í ár var vøksturin heili 15 prosent í mun til fyrra hálvár í fjør. Og útlendingar sum komnir er til Íslands á vitjan, hava brúkt 11 prosent fleiri pengar í landinum, enn teir gjørdur í fjør.

Hann væntar, at tað fara eini 380.000 ferðafólk at

Magnus Oddsson, stjóri á íslenska feðraráðnum, sigur, at íslenskir politikarar skilja, hvønn týðning ferðavinnan hevur fyri landið, og tað hevur skapt stórar inntøkur seinnu árinu

Mynd: Edvard Joensen

vitja Ísland í ár. Hetta eru

tey vóru í fjør. Og tað er

har tað bøgva 290.000 fólk, heldur Magnus Oddsson,

stjóri á íslenska ferðaráðn-um.

Grundina sigur hann vera eyðsýnda. Nevniliga hana, at ferðavinnan fær so nógvan pening at lýsa fyri og tiskil hevur møguleika at gera Ísland kent úti í heimi.

Eftir yvirgangsatsóknirnar í New York 11. septem-ber 2001 fór allur heimurin at kalla í »chok« og steðg-aði upp eina løtu.

Ferðavinna, og serliga flogferðslan um allan heim fekk eitt rættiligt bakkast, og summir steðgaðu meira ella minni upp, sigur Magnus Oddsson. Nógva-staðni hoyrdu vit ta grund-geving, at tað var eingin meining í at brúka pengar upp á eina vinnu, sum bara hevði afturgongd.

– Men soleiðis hugsaðu íslendingar ikki. Vit hugs-aðu og gjørdur beint øvugt. Bæði ferðavinnan og polit-iski myndugleikin ásann-aðu, at tað var meira neyð-ugt enn nakrantíð, nú nið-urgangstíðir vóru, at stuðla vinnuni.

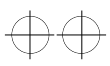
– Gjørt varð av frá al-mennari síðu, at fyri hvørja krónu vinnan sjálv legði í lýsingarherferðir, skuldi ferðaráði fáa líka nógv at spjaða til. Higartil er tað vorðið til 80 milliónir hesa tíðina, og eg ivist iki í, at tær eru væl farnar, sigur ísl-endski ferðavinnustjórin, Magnus Oddsson.

Hann visir til amerik-

anska bilkongin Henry Ford, sum segði um lýsing-ar:

»Eg veit, at helvtin av tí, eg brúki til lýsingar, er pen-ingur, sum er burturspiltur. Men eg veit ikki hvør helvt tað er.«

Tað er staðfest, sigur Magnus Oddsson, at Ísland hevur havt nógv størsta vøksturin í ferðavinnuni her á okkara leiðum seinnu árinu.

Johan Dahl og Henrik Old noyddir at koma úr skápinum

Teir verða noyddir at stíga úr skápinum og at taka avleiðingarnar av tí teir hava sett ígongd og at bjóða seg fram sum valevni á kommunuvalinum, heldur býarverkfrøð-ingurin á Tvøroyri

MENNINGARÆTLAN

Áki Bertholdsen

aki@sosialurin.fo

– Ein miðnámsskúli í Vági skapar onki. Men tað hevði eitt røktarheim gjørt.

Tom Silvurdal úr Vági er verkfrøðingur. Hann er bý-arverkfrøðingur á Tvøroyri, men hann býr í Vági og hevur áhuga í tí, sum rørist í oynni.

Og hann er grundleggi-andi ósamdur í sjónarmið-um hjá samfelagsgransk-aranum og bygðarmannin-um, Dennis Holm, sum heldur, at Vágs Býráð gjørdi rætt at havna til-boðnum frá landsstýrinum. Landsstýrið vildi hava Vágs Býráð at góðtaka, at miðnámsskúlin verður fluttur til Høvs og lagdur í ein depil saman við heilsu-skúlanum. Afturfyri skal eitt røktarheim byggjast í Vági á stykkinum, sum varð ætlað til skúlan.

Í Sosialinum í gjár metti Dennis Holm, at miðnáms-skúlin fer at skapa meiri fyri Vág enn eitt røktarheim hevði gjørt. Hann sigur, at verður ein miðnámsskúli útnyttaður rætt, kann hann gerast ein týðandi mið-depil, bæði fyri miðnáms-útbúgvingar, fyri eftirút-búgvingar, sum kvøldskúli, sum skeiðsdepil og sum mentanarmiðdepil.

Men har er verkfrøðing-urin grundleggjandi ósamdur.

– Einsamallur skapar ein miðnámsskúli í Vági onga mentan. Fyri at kunna skapa eina mentan, má fólkagrundarlagið vera til staðar, tí tað er fólkið, sum skapar mentanina. Og fyri at tryggja fólka-grundar-lagið er tað neyðugt at skapa arbeiði. Við ongum arbeiði, verður heldur onki fólk og sostatt heldur ongin mentan.

Og Tom Silvurdal heldur, at ein miðnámsskúli í Vági skapar ikki eitt einasta nýtt arbeiðspláss, tí hann er longu í Vági frammanund-an ogtiartaðburturvið at tosa um skúlan sum ein mentanarmiðdepil, soleiðis sum stóðan er annars.

– Hinvegin høvdu nýggj 35 fulltíðarstørv í einum røktarheimi munað nógv meiri, saman við tí avleidda

virksemi, sum hetta hevði ført við sær, tí eitt røktar-heim skal bæði hava húsa-vørðar, vaskari, kok og s.fr.

– Vágbingar klára ikki at útvega miðnámsskúlanum 35 næmingar. Men teir kunnu saktans útvega 35 fólk til at arbeiða á einum røktarheimi.

Hann visir á, at ein grundgeving hjá Vágs Bý-ráð fyri at havna ætlanini hjá landsstýrinum um eitt røktarheim í Vági, er, at tað hevði neyvan skapt nýggj arbeiðspláss, tí tað hevði bara ført við sær, at teir vágbingar, sum arbeiddu á ellis- og røktarheiminum og á súkrahúsinum á Tvør-oyri, høvdu bara flutt suður.

Verkfrøðingurin sigur, at sostatt er tað nógv meiri viðkomandi fyri suðuroy-ingar og vágbingar at fáa eitt røktarheim við 35 nýggjum fulltíðarstørvum, enn tað er at fáa ein miðnámsskúla, sum onki nýtt starv førir við sær.

– Tað ber eisini væl til at gera ein skúladepil í Vági. Men her er talan um stovn-ar, sum eru her framman-undan og sum bara skulu hava nýggj høli. Tað skapar sostatt onki nýtt og tí verður tað heldur ongin figgjarglur vinningur.

kanska ikki far um, heldur Tom Silvurdal.

Hann sigur, at tað, sum hetta snýr seg um, er at skapar arbeiðsmøguleikar til vanlig fólk, so at tey kunnu fáa fótafesti aftur í oynni.

– Tað snýr seg fyrst og fremst um at skapa eitt fólkagrundarlag, so at fólk kunnu støðast her. Ikki fyrrenn vit hava eitt fólka-grundarlag, ber til at tosa um at flyta tænastur úr høv-uðsstaðnum til Suðuroyar. Búgva ov fá fólk í Suðuroy, kann ongin tænasta flytast suður úr Havn.

Verkfrøðingurin sigur, at sostatt er tað nógv meiri viðkomandi fyri suðuroy-ingar og vágbingar at fáa eitt røktarheim við 35 nýggjum fulltíðarstørvum, enn tað er at fáa ein miðnámsskúla, sum onki nýtt starv førir við sær.

– Tað ber eisini væl til at gera ein skúladepil í Vági. Men her er talan um stovn-ar, sum eru her framman-undan og sum bara skulu hava nýggj høli. Tað skapar sostatt onki nýtt og tí verður tað heldur ongin figgjarglur vinningur.

Tey, sum tvíhalda um at miðnámsskúlin er eitt so stórt framtig, hugsa kanska ikki um, at hetta er tað sama sum at vinka farvæl til allan ungdomin. Tá høvdu 35 arbeiðspláss í einum røktarheimi muna meiri, heldur Tom Silvurdal, verkfrøðingur

Nógvir fyrimunir í Høvi

Tom Silvurdal heldur ann-ars, at tað er eitt gott hug-skot at byggja heilsuskúla og miðnámsskúla saman í einum depil í Høvi.

– Tvøroyrar Býráð er kroyst, tí heilsuskúlin hús-ast undir ótolandi umstøð-um og tað er ein spurning-ur, hvussu leiingi tað gong-ur, áðrenn næmingar og lærarar siga stopp.

Hinvegin dugir Tom Silvurdal at siggja nógvar fyrimunir við at byggja ein skúladepil í Høvi

Hinvegin hevði tað verið munandi billigari at bygt og munandi biligari at rikið ein skúladepil í Høvi, enn tað hevði verið at bygt og rikið tveir skúlar í hvør sín enda í oynni og hesir rati-onaliseringsfyrimuni eru helst orsøkin til tilbøðið til Vág.

– Landsstýrismaðurin í skúlamálum hevur ikki ráð til at byggja tveir skúlar. Ti var hetta helst ein roynd at leggja alt saman fyri at spara pening. Og spardi peningurin verður so brúkt-ur til at betala ein part av røktarheiminum.

– Eg vænti eisini, at hetta var ein roynd hjá landsstýr-inum at forða fyri at nakað varð gjørt, sum seinni fer at verða ein forðing fyri at savna tær tænastur og tey tilboð, sum eru í Suður-oynni á einum staði, fyri at gera raksturin sum rati-on-ellan sum gjørligt.

– Ein skúladepil í Høvi hevði givið nógv byggi-arbeiði, bæði til sjálvan skúlan.Men landið verður eisini noytt til at gera vegir og at leggja koakk og vatni. Og sostatt hevur landið slóðað fyri eini felags suð-uoyar-umsiting í Høvi, skuldi tað hent, at komm-unurnar í oynni leggja sam-an. Og tað hevði avgjørt eisini verið ein vinningur fyri allar kommunurnar í Suðuroynni.

Og samstundis hevði tað lagt enn størri trýst á myndugleikarnar at lagt Hovstunnilin niðri í dalin-

um. Enner tað langt í frá vist at honverður niðri í dalinum.Tað veldst alt um úrslitið av royndarboring-unum, heldur býarverk-frøðingurin á Tvøroyri.

Hann visir eisini á, at í sambandi við skúlarnar, verður helst eisini neyðugt at byggja skúlaheim.

– Hesi skúlaheim verða neyvan í Høvi. Heldur koma tey at vera í Vági og á Tvøroyri, tí har eru allir hentleikarnir, bæði dagrøkt o.s.fr. Og tá ið hovstunnilin er gjørdur, verða tað bara 10 minuttir at koyra til Høvs, bæði av Tvøroyri og úr Vági,

– Og tað fer so aftur at seta størri krøv til sam-ferðsluna við bygðaleiðum. Hon er alt ov vánalig, sum er, men verður skúli og kanska eisini umsiting í Høvi, verður eisini neyðugt at bota munandi um koyr-ingina hjá bygðaleiðum.

– Tá ið Hovstunnilin er gjørdur, koma bussarnir at spara nógva tíð, av tí at teinurin verður nógv styttri at koyra. Teir koma at spara einar 15-20 minuttir hvønn einasta túr.

– Heldur enn at skerja koyringina, eiga suðuroy-ingar sum skjótast at at arbeiða fyri, at tíðin, sum verður spard, ístaðin verður brúkt til fleiri túrar. Har-umframt fer tað kanska at bera til at leggjaso til rættis, at Bygdaleiðir kunnu koyra meiri runt í Vági og á Tvøroyri og attar sostatt eisini í ein ávisan mun kunnu virka sum eitt slag av býbussum.

– Kemur eitt slíkt krav ikki úr Suðuroynni, endar tað bara við, at bussarnir koma ikki at koyra fleiri túrar, men at teir koma at standa nógv meiri stillir, enn teir gera nú.

Tom Silvurdal sigur, at sostatt verður ikki lagt upp til, at Hov skal vera høvuðstaður í Suðuroy.

– Tvørturímóti koma bæði Vág og Tvøroyri at verða kraftmiðdeplar í eini oyggi, har ymisk umsiting og tænasta er savnað í Høvi, sigur hann.

Føroyingar darla aftaná

Føroyska feðavinnan er ikki so væl fyri sum tann íslenska, tá talan er um at fáa politikararnar at skilja, hvørjir møgu-leikar eru í vinnuni, heldur sjtórin á Ferðaráð Føroya

FERÐAVINNA

Edvard Joensen

Reykjavík:

Í Føroyum stendur ikki so væl til við almennum játt-anum til at stuðla ferða-vinnuna við, sum tað ger í Íslandi, sigur Heri Nicla-sen, stjóri á Ferðaráð Før-oya.

Heldur er tað soleiðis, at útlit eru fyri, at játtanin fer at minka næsta ár, hóast biðið er um eina hækking, sigur hann.

Heri Niclasen er kunnug-ur við gongdina í íslensku ferðavinnuni, sum hann eins og íslenski starvs-bróður hansara, Magnus Oddsson, er ivaleysur í

stavar frá teimum pengum, íslenskir politikarar lata ferðavinnuni.

Men í Føroyum er ikki so, hóast grundgevingarnar skuldu verið júst tær somu sum hjá íslendingum. At vit eiga at stuðla ferðavinnuni sum eini alternativari vinnu, nú onnur vinna sær út til at standa fyri hótta-falli.

Íslenska modelið, har ferðaráðið fær sama krónu-tal at stuðla lýsingaráttøkum við, sum vinnan sjálv legg-ur pengar í, heldur hann vera eitt frálíkt tiltak, sum eisini hjá okkum hevði givið inntøkur, eins og tað ger í Íslandi. Pengarnir høvdu havt dupulta effekt, heldur Heri Niclasen.

Men hann ásannar, at

hóast biðið er um hægri játtan upp á einar tvær milliónir krónur, er heldur sannlíkt, at játtanin næsta ár fer at lækka enn at hækka.

– Tað er rættiliga harmil-igt, at forstáilsíð fyri vinn-uni ikki er betri enn so, heldur Heri Niclasen. Vit eru júst í ferð við at satsa upp á ferðavinnuna, og tí skuldi tað verið sjalvsagt, at eisini tann politiski myndugleikin var við til at stuðla hesi alternativu inn-tøkukeldu hjá landskassan-um.

Føroyingar hava seinnu árinu gjørt risastórar iløgur í flutningsstól. Bæði á sjøgvi, á landi og í luftini.

Vit hava gjørt undirsjóv-artunlar, ferjulegur og

Tað er líkt til at føroyskir politikarar hava ikki hugflog til at siggja, hvørjar inntøkukeldur liggja í ferðavinnuni, heldur Heri Nclasen, stjóri á Ferðaráð Føroya

